

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3—1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † **Al. Lupeanu-Melln** și **Iuliu Maior**
Director, **IULIU MAIOR** Redactor, **SEVER BARBU**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Cel mai bun prieten al Românilor

S'au împlinit 17 ani de când Preafericitul Părinte Papa Pius al XI a fost chemat de Spiritul Sfânt să conducă biserica lui Hristos. Șaptesprezece ani de păstorie glorioasă, căci Papa Pius al XI, ajutat de Spiritul Sfânt, n'a condus numai la bun liman corabia lui Petru învâluită de cele mai îngrozitoare valuri, ci l-a mărit strălucirea ei până și în ochii celor mai dârzi dușmani.

Când începem să scriem despre marele nostru Părinte Pius al XI, peana ne tremură în mână și inima ni-se revărsă de dragoste fiercască, căci scriem despre acela, de care suntem legați cu cele mai trainice legături.

Și ce am putea scrie cu ocazia acestei sărbătoriri a scumpului și mult iubitului nostru Părinte?! Multe am putea și ar trebui să scriem. Totuși foaia noastră se va mărgini de data aceasta să salute în persoana marelui Papă, pe cel mai bun prieten al României și al Românilor.

Da! Preafericitul Părinte, Papa Pius al XI este cel mai bun prieten al țării și al neamului nostru. Și această prietenie a dovedit-o oridecâte ori i-s'a dat prilejul, și încă peste așteptările omenești. Ori de câte ori primea în casa sa pelerini români, totdeauna inima sa li îmbrățișa cu cea mai mare căldură părintească și ochii săi senini se înmuiau în lacrimi când le aducea aminte că ei sunt de două ori romani, prin sânge și prin lege. Și dragostea sa față de neamul românesc n'a rămas închisă numai în sufletul său mare, ci s'a ardat și prin fapte. Ne-a dat milioane de lei ca să ne ridicăm școli la Blaj (școlile de fete, școala normală de învățători, liceul comercial de băieți, tot atâtea mărește palate), la Cluj, București, Roma etc., în care fiii poporului nostru să primească învățătura sănătoasă. Și prin aceste școli, Papa Pius al XI-lea ca și alți înaintași ai săi, ne-a pus în mână făcătura aprinsă care alungă întunerecul, ne-a îndrit frățietatea care sămislește pacea, bunăstarea și fericirea și ne-a dat țaria susținătoare de cel mai vânos curaj.

Și darurile sfântului Părinte continuă să vină fără încetare. Și de aceea Vă întreb: ce alt cap bisericesc, ce alt prinț strein a mai făcut ceva asemănător pentru neamul nostru?!

Noi suntem fii supuși întru toate Papii! Dar vor striga cei din strana stângă: „dacă sunteți cu Papa, nu sunteți

și al iubirii creștine, al iubirii care nu numără și nu cântărește nici o jertfă.

Prietenia Preafericitului Părinte Papa Pius al XI lea este un indemn în plus pentru a-l iubi mai mult și a ne strânge mai puternic cu toții în jurul Sfântului Scaun, mai ales acum, că la 6 Februarie s'au împlinit 17 ani dela alegerea sa întru papă, iară duminică în 12 Februarie se împlinesc 17 ani dela încoronarea sa.

Să ne rugăm deci cu preotul în biserică: „Întâi pomenește, Doamne, pe Preafericitul Părinte Papa Pius XI, pe care-i dăruiește sfintelor tale biserică în pace, întreg, cinstit, sănătos, întru zile îndelungate drept îndreptând cuvântul adevărului Tău“.

Ce scriu străinii despre Papa

Cetitorii noștri își amintesc de bună seamă de vizita pe care au făcut-o Sfântului Părinte primul ministru englez Chamberlain și ministrul de externe Lord Halifax, — în 13 Ianuarie 1939. Despre această vizită, gazeta oficială a bisericii anglicane „Church Times“

— a acelor care nu fac parte din marea Familie Catolică — scrie următoarele:

„Vremurile se schimbă. Înainte cu vreo câțiva ani, știrea unei vizite a primului ministru englez la Sf. Părinte ar fi provocat vîl nemulțumiri. Azi însă stăpânește un spirit de-o mai mare înțelegere. În aceste vremuri de mari desorientări, Papa Pius al XI-lea, reprezintă ceva mai mult decât credințioșii săi. Când vorbește, vorbește în numele tuturor oamenilor de bună 'nvoire. Un semn, o însemnătate maiestooasă dau cuvintelor sale chiar titlurile pe cari le are: „Păstor suprem al întregii Biserici“, „Patriarh al Apusului“, „Urmasul Sfântului Petru“, „Căpetenia Apostolilor“.

Ca și mulți înaintași ai săi, în clipa primirii acestui mare oficiu — Papa Pius al XI lea a plâns, când voturile cardinalilor i-au încredințat suprema putere peste catolicii din lumea 'ntregă. Intocmai ca înaintașul său (Benedict al XV-lea) a răspuns și dânsul, după ce a aflat hotărîrea sacralui colegiu al cardinalilor: *Primesc acest oficiu ca pe o cruce. Ajutați-mă s'o port*“.¹⁾

¹⁾ Subînțelile sunt ale noastre.

Preafericitul Părinte Papa Pius al XI-lea între arhierii români.

cu neamul al cărui parte covârșitoare nu este unit cu Papa“ Da, partea covârșitoare a neamului nostru, din nefericire, nu este unită cu Papa; dușmanii săi, grecii l-au smuls dela sinul părintesc, dar nu și din dragostea părintească. Papa ne iubește pe toți, și pe uniți și pe neuniți; pe acești din urmă îi cheamă mereu acolo de unde au plecat, pentru ca să nu mai fie decât o singură turmă și un singur păstor.

Fiind cu Papa, suntem mai strîns uniți cu neamul, fiindcă Papa nu numai că nu ne oprește să ne iubim țara și neamul, ci dimpotrivă ne poruncește să-l iubim și servim fără nici un gând ascuns. În catolicism dragostea de neam și de patrie primește o sfințenie oarecare.

Papa Pius al XI-lea ca și toți înaintașii săi, ține în chip deosebit la neamul nostru. Din peana sa și din gura sa n'au ieșit pentru Români decât binecuvântări, mângâieri, rugăciuni și sfaturi bune. Din mâinile sale n'au căzut pentru noi decât daruri peste daruri. El n'a dat poporului nostru și țării noastre decât sdrutul păcii

Până aicea, sus amintita gazetă.

Cât de frumoase și pline de respect sunt aceste rânduri ale Anglicanilor, la adresa sf. Părinte, a cărui persoană se impune tot mai mult. Pentru că toți oamenii, „de bună 'nvoire“ își dau bine seama că acest bătrân cărmăclu, de pleptul cărui s'au izbit atâtea zbuciumate valuri amenințătoare, stă mereu de veghe la postul de comandă pe care l-l-a încredințat Hristos, „Păstorul Divin“. Pentru că el apără „Pacea lui Hristos în împărăția lui Hristos“ (pentru care și-a oferit Domnului chiar viața), și cheamă în barca mântuirii pe toți, fără deosebire de neam ori de limbă. Iar cuvintele sale purtătoare de lumină, de mângâiere și pace, binecuvântate de harurile cerurilor, răzbat dela un capăt al lumii la altul, aprinzând în sufletul tuturor — chiar și a acelora „care zac în întunec și în umbra morții“ — zorile nădejzilor mântuirii

Tr. Râmleanu

Știri bisericești

O pastorală de Paresemi a I. P. S. nostru Mitropolit. I. P. S. nostru Mitropolit a trimis de curând preoșilor săi din Arhidieceză o pastorală de postul mare, în care a împletit pe seama lor, pe timpul sfânt al postului mare, o salbă de gânduri sfinte, cari să-le servească drept hrană sufletească în această vreme de reculegere, atât de potrivită pentru gânduri sfinte și curate. În această minunată pastorală le arată, ce este lumea; desfătarea lumii; cele două steaguri a lui Christos și a diavolului; atacurile cari vin dela lume, dela diavolul și slujile sale și dela trupul nostru propriu. Apoi le vorbește despre smerenie, ascultare, răbdare, curățenia sufletului, dragoste și iertarea dușmanilor.

Sfințire de preoși. Duminica trecută P. S. Dr. Ioan Bălan al Lugojului a hirotonit, în catedrala Sf. Treimi din Blaj, întru preoși pe absolvenții de teologie Vasile Șarmășan și Arva N. Cu acest prilej au slujit, ca de obicei, mai mulți canonici și asesori conzistoriali.

Care este scopul nostru aici pe pământ

Când intrăm într-o curte și vedem deoparte casa, de alta grajdul, apoi grănarul, cotețele, fântâna, pivnița, curtea, șura, grădina, știm numai decât, care ce scop are. Intrând în casă, vedem tinda, bucătăria, casa dinainte, apoi mesele, scaunele, icoanele, ștergarele și blidele, și ne dăm seama că toate acestea au un scop oarecare. Intrând în grajd, vedem caii, vacile, boii, vițeii; în cotețe porcii, găinile, rațele, găștele; în coșer cucuruzul, în grănar grâul, orzul, ovăsul, sămânța de nutreț; în grădină pomii, straturile de legumă. Toate, toate au un scop oarecare. Privind omul ca atare, știm că ochii li are ca să vadă, urechile ca să audă, nasul cu nările ca să miroase, dinții ca să roadă mâncarea, limba ca să guste, mâinile ca să prindă, picioarele ca să umble și așa mai departe.

Dar oare omul întreg ce scop are?

Pusu-ne-am noi vreodată această întrebare? De câte ori? Și ce am răspuns la ea?

Unii dintre noi răspund, prin faptele lor, că noi suntem pe pământ *ca să ne câștigăm averi*. Da, da, priviți-i numai bine și îndelung pe cei mai mulți oameni: cum se scoală dimineața, nici vreme de spălat nu au, nici un «Tatăl nostru» nu zic și se și apucă de lucru, de adunat, de câștigat averi, de înșelat pe alții, de încurcat ițele, de mutat pietrele de pe hotar, de furat nutreț ori alte lucruri. Și apoi dau să meargă din zori până în noapte,

întruna, fără de a pierde un singur minut numai ca să-și mărească averia. Acela să fie scopul vieții noastre?

Pe alții îi vedem muncind numai să ajungă primari ori cel puțin membri în comitet, la posturi cât mai înalte, să fie tămâiați de toată lumea, să aibă nume mare și vestit, să ajungă cât mai sus pe scările vrednicilor omenești. *Acestea numele și posturile cât mai înalte să fie oare scopul vieții?*

Iar alții nu sunt fericiți decât dacă pot mânca și bea cât mai bine, de ce-ai vezi imbulzindu-se pretutindunde unde este ceva bun de mâncare. O viață întreagă nu pun deoparte nici un ban pentru zile negre; mare lucru dacă-și privesc cel puțin moștenirea primită; de ce mai multe ori însă și aceasta și-o privesc, desc, numai ca să poată mânca și bea cât mai mult și mai bine. Aceasta să fie oare scopul vieții?

Iar alții numai după plăceri trupești umblă și ori când și ori numai pentru îndestularea poftelor doctorești își cheltuesc întreaga vlagă. Nu înțeleg nici de stricarea vergurii fetelor celor bune, nici de nenorocirea căsnicilor, nici de cinstea văduvelor. Toate le încearcă numai să-și poată îndestula boldul trupului. Acesta să fie oare scopul vieții noastre?

Sunt apoi unii oameni, cari și-au pus nici odată întrebările: de unde vin? unde mă duc? pentru ce trăiesc pe acest pământ? Aceștia le-am putea scrie pe mormânt: «Aici odihnește un nebun care nu a știut, pentru ce a trăit».

Acești oameni asemenea sunt copilului pe care l-a trimis tatăl său la pășuni, să-i cumpere tutun; iară pe drum întâlnindu-se cu alți copii, s'a amestecat în jocurile lor, uitându-și cu desăvârșire unde și pentru ce a fost trimis. Abia mai târziu, când vine însuși tatăl său după el și-l prinde de urechi, se trezește din prostie și țigă și țigă după tutun. Nici ei nu se trezește decât din amorțea aceasta decât dacă

Foița „UNIRII POPORULUI“

Regina îndurării

Regina îndurării,
Fecioară prea curată,
În ceriurile sfinte
De ingeri laudată;
Din tronul tău ascultă
Îndurerata jale,
A fiilor din marea
A lacrimilor vale.

Preasfântă Născătoare
De Dumnezeu, Marie,
Noi gemem și ne zbatem
În josnică robie:
Ne-a ferecat în lanțuri
Puternice și grele;
Păcatul cu alaiul
Lui nesfârșit de rele.

Uitat-am ținta sfântă,
Viața fericită,
Uitat-am și pe Domnul
Și legea lui mărită...

În tine, scumpă Doamnă,
Nădejde mai avem

Și'n freamăt cald de rugă
Spre tine ne 'ndreptăm.

Impacă-ne deapururi
Cu Fiul tău Isus,
Belșug de daruri sfinte
Trimite-ne de sus.
În inima-ți curată
Ascunde-ne pe noi,
De-a patimilor curse
Cumplite — de nevoi.

Și 'ndreaptă pașii noștri,
Puternică Regină,
Cu dreptele-ți povețe,
Spre Patria divină
Să preamărim, o Doamnă,
Cu tine în vecie,
Treimea în unime...
Amin — Așa să fie!

Traian Râmleanu

Când faci ce nu ți-e meșteșugul

Spun cărțile bătrâne că mai de mult, de mult de tot — când vorbeau și dobitoacele și gândeau și ele ca oamenii, și poate chiar mai cuminte decât mulți oameni din zilele noastre — un măgar fugise dela stăpân, vrând să trăiască și el liber în pădure, căci își zicea: — Doară cum trăiește leul și tigru, apoi vulpea și iepurele și câte

alte gadini mari și mici, doară voi putea trăi eu, căci doară iarbă și „buișag“ este destul în păduri, apoi nu voi mai simți ciomagul stăpânului pe coaste, cât ce las pasul mai încet.

Zis și făcut. Măgarul liber o ia cătră codru vesel că de acum nu mai are cine-l tot bâlbâie. Abia se afundă însă în codru, auzi un urlet fricoșat, care pricepu îndată că era al leului. Iar zburii părul, și îndată se gândi că de acum nu mai este scăpare pentru el, căci fugi nu putea, nici ca iepurele, nici ca căprioara și cerbul; și copaci nu se știe cățara ca pisica și ca veverița în pământ nu se știe ascunde ca viezurele și sobolul; ghem încă nu se știe face ca ariciul. Apoi de stat la luptă cu el, ca tigru, gorila și elefantul, nici poveste. Ce era deci să facă acum, că urletul se apropia din ce în ce mai mult?

Istet cum e din fire — căci doară măgarul nu e prost, cum i-au scos oamenii vorbă, el și „șmecher“, sau cum zic frații din vechiul regat „face pă prostul“ — se gândi că nu e alt mod decât să-l înșele pe „regele animalelor“, și dacă li va reuși, va merge iarăși la stăpânul său, că totuși e mai ușor să rabzi câteva ciomege și să capeti mâncarea de-a gata, decât să-ți cauți mâncarea, și apoi să rabzi și frica cea mare, de lei, tigri, gorile, lupi, urși, și atâtea alte dobitoace rele și fără de milă. Dacă nu-i va reuși — zicea bietul măgar, — atunci va pieri, și va fi pus puțin cu fală, că a fost mâncat de un leu, nu niște „javre de lupi“.

vine mâna pedepsitoare a Celui de sus și prin durere îți aduce pe calea cea bună. Asemenea sunt ei celor chemați la nunta din evanghelie, dintre cari unul și-a cumpărat ogor, iar altul cinci părechi de boi, iar altul s'a însurat tocmai atunci, și astfel nici unul n'a luat parte la cină, iar cina a trebuit să fie servită celor nechemați.

Încă poetul roman Horațiu, care a trăit înainte cu 2000 de ani și era păgân, a spus: »Ad maiora natus sum« = sunt născut pentru lucruri mai mari. Și el, că era păgân și nu cunoscuse învățăturile Domnului nostru Isus Christos, s'a scârbit de plăceri și de averi și de onoruri și a bănuit că viața aceasta trebuie să aibă alt scop. Numai noi creștinii să nu ne putem da seama de scopul acestei vieți?

La sf. Filip Neri (mort la anul 1595) a venit odată un student și l-a rugat să-i dea o milă. Sfântul i-a dat cât a putut și apoi l-a întrebat: »Ce vrei să te faci?« — »Advocat« răspuse studentul. »Și apoi?« continuă sfântul cu întrebarea. — »Apoi voiu câștiga bani frumoși, apărându-mi clienții în fața judecătoriei.« — »Ei, și apoi?« »Și apoi voiu deveni om bogat, așa că la bătrânețe voiu avea din ce trăi.« — »Și apoi?« continuă să-l ispitească sfântul. »Și apoi... și apoi voiu muri și eu, ca toți ceilalți oameni«, raspuse studentul cam încurcat și cu fața necăjită. — »Da, așa e; și apoi?« La aceasta cea din urmă întrebare studentul nu mai răspuse, ci rămasă pe gânduri, supărat și necăjit. Cuvintele »și apoi« îi răsunară într'una în urechi, iar el își schimbă cu totul viața, devenind un om foarte religios și cinstit.

Tu, dragă cititorule, pusu-ți-ai vreodată întrebarea aceasta? Și răspuns-ai chiar serios la ea?

Sf. Francisc de Assisi (mort la 1226), trecând odată pe lângă un zidar care se afla tocmai la lucru, i-a dat binețe și l-a întrebat: »Ce faci acolo, zidarule?« »Zidesc ziua întreagă.« — »Pentru ce zidești?« »Ca să câștig bani«, răspuse zidarul.

Își aduse aminte că e potcovit, și vru să se folosească de asta, ca să scape din gura leului, Cât ce se apropie deci leul, măgarul se lăsă jos și începu a se tângui:

— O, preamiloșive rege al tuturor dobitoacelor, de mult te caut eu pe înălția ta, ca să te rog să-mi ajuți și să mă scapi de nedreptățile ce mi-a făcut mie dușmanul tuturor animalelor, omul. L-am slujit cu credință, iar el uite în ce hal m'a adus. Mi-a bătut cuie de fier în picioare, așa că nu mai pot umbla de durere. M'am rugat de bou, de cal, și de alte dobitoace cari trăiesc pe lângă om; dar aceia sunt tot ca și mine de nenorociți. M'am hotărât deci să vin de-a dreptul la înălția ta, o miloșive rege al tuturor dobitoacelor, ca să te rog, să-mi ajuți, și îți voi fi mulțumitor, și voi chema la tine și pe ceilalți tovarăși cari stau pe lângă om, pe cai și pe boi, împreună cu nevestele lor „vacile“, cari îți vor da viței grași spre hrană în fiecare zi, căci noi pe lângă oameni suntem mai mulți decât voi în codru, de și oamenii ne chinuiesc cum știu ei pentru puținul nutreț ce ne dau.

Măgarul zăcea întins pe pământ, iar leul, care pentru prima dată vorbea cu un măgar, și încă, după urechi, crezu la început că e un iepure uriaș, văzându-i potcoavele în picioare, îl cuprinse mila, și deși era flămând, se hotărî să se arate milos față de acest strein, care îi făgădui viței și vaci. Îl întrebă deci:

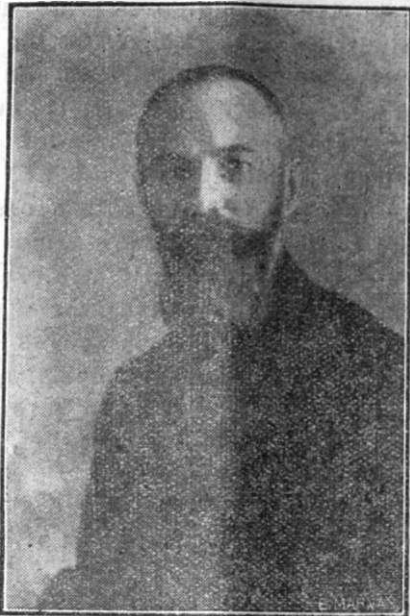
— Cu ce pot să te ajut, cetățene?

— Tu ai dinții tari — se boci măgarul —.

† Păr. protopop Vasile Suci

prefectul tipografiei și librăriei seminariale

S'a stins și el, și încă destul de tânăr, fiind încă în deplină putere, la vârsta de abia 64 ani. L-a omorât o boală veche pe care cu multă stăruință o lecuia, zeci

de ani de-arândul: un ulcer (rană) la stomac. De vreo 20 de ani el n'a mai mâncat carne, nici altă mâncare grea, nici beutură bețivă în gura sa n'a luat;

»Ce faci cu banii?« »Imi cumpăr pâne«. — »Pentru ce-ți trebuie pânea?« »Ca să trăiesc«. — »Și pentru ce trăiești?« Zidarul a rămas cam încurcat, însă sfântul i-a ajutat să dea răspunsul convenit.

Dar tu, dragă cetitorule, pusu-ți-ai vreodată acest răspuns? Pune-ți-l, rogu-te, cel puțin acuma și răspunde la întrebarea: »Pentru ce ești pe acest pământ?«

Părintele Iuliu

toate le-a făcut, ca să nu-i rămână copiii orfani și neașezați. Însă Dumnezeu altfel a rânduit.

Vineri (în 3 Februarie, după ameaza) s'a simțit rău. A avut dureri mari. Iute și-a chemat pe fiul său, Dr. Casiu Suci directorul spitalului de stat din Blaj. Acesta a chemat și alți medici din Blaj. Au făcut tot ce le-a stat în putință, ca să-l scape. L-au dus pe urmă, luni dimineața, la Cluj, la clinică. Acolo i-au deschis pânțele și au observat că vechea rană ce o avea a ros părțile stomacului și că astfel nu mai este scăpare.

Marti (7 Februarie) dimineața, când au văzut că e tot mai rău, l-au așezat în mașină, iar pe la Crăciunel — pe unde înainte cu doi ani, trecuse, tot între astfel de împrejurări, aducându-l de la clinica din Cluj, bolnavă de moarte, și soția sa Maria n. Coltor, — și-a dat sufletul său în mâinile Ziditorului, fără de a fi simțit că moare, împăcat cu Dumnezeu și cu oamenii, căci, înainte de a pleca la Cluj, se spovedise și împărtășise.

Păr. prot. V. Suci s'a născut în anul 1875, în Chiciudiu de Câmpie, din părinți țărani. Studiile liceale și le-a făcut la Năsăud, iară cele teologice la Blaj. După absolvirea teologiei a fost trimis la Viena, ca să învețe meșteșugul conducerii unei tipografii și librării. În 1902 el și preia conducerea acestor două așezăminte, iară la 1904 se căsătorește cu fiica tipografului de seamă Augustin Coltor din Blaj și se hirotonește întru preot.

Casa lui a fost o casă creștinească, cum rar să mai vezi. Acolo n'ai auzit

Te rog scoate-mi fierul din picioare, eel puțin din cele de dinapoi, căci acelea mă dor mai rău.

Leul încercă să se apropie de picioarele de dinapoi ale măgarului, dar acela începu să se vaiete, zicând că nu e bine, că-i sucește piciorul când trage. Mai bine să i ajute să se scoale, și apoi să i le tragă cum îi va spune el.

Leul se învoi, și ajută măgarului să se scoale de jos. Măgarul se îndreptă cu capul încotro vedea copacii mai rari prin pădure, apoi ridicând un picior, rugă pe leu să sufle puțin când va trage, ca să nu-l doară prea tare, și să țină cu labele amândouă de picior, ca să nu i-l rupă cu totul când va trage cu dinții lui cei tari. Leul se silea să adune buzele cum îi arăta măgarul, ca să poată sufla în copită, dar nu prea reușea. Dar măgarul, când îi veni bine, azvârli amândouă copitele în obrazul leului, rupându-i fălcile și umplându-l de sânge; apoi fugi din toate puterile, lăsând pe leu amețit de lovitura ce i-a dat.

Măgarul nu se opri până la grajdul stăpânului său, unde i-se părea că tot e mai bine decât în libertatea codrului, fără arme de apărare; iar leul după ce se desmeteci, își zise:

— Așa-mi trebuie dacă mă apuc să fac ce nu mi-e meșteșugul. Până acuma pentru măgari eu eram măcelar; acum așa-mi trebuie, dacă am vrut să mă fac „doctor“.

Povestea aceasta — zicea un misionar din Africa, că i se potrivește lui într'un fel oarecare: — În primăvara anului 1922 eram în Roma.

Se făcea sărbătoarea numărării între sfinți a cătorva mucenici „Negri din Africa“, cari își dădură viața arși de viu, pentru credința în Isus Hristos.

Au venit mai mulți Negrii din Africa, și împreună cu ei și câțiva preoți misionari, cari au dus cuvântul Evangheliei prin ținuturile infierbântate ale Africii, pe lângă lacurile Nianza și Tanganica. Am avut prilej să vorbesc cu ei, și unul ne-a spus următoarea istorioară, care zicea el că se aseamănă întru câtva cu a leului cu măgarul.

— Eram în țara numită „Uganda“, — zicea misionarul — care era dintre călugării numiți „Părinții Albi“. Încreștinaram mai multe comune și triburi. Pe Negrii îi atrăgeam eu „patefonul“. Unde vedeam colibele lor de frunze adevăsatul, ne așezam sub un pom din apropiere, și puneam patefonul să cânte cântece de ale lor. Negrii veneau și se uitau în patefon, să vadă cine cântă, iar eu și tovarășul meu le împărțeam iconițe și cruciulițe, pe cari foarte bucuroși le purtau la gât, pe pielea goală, căci Negrii, atât bărbații, cât și femeile, sunt înveliți abia preste mijloc cu o cârpă împletită din coaje de arbori, și asta e toată îmbrăcămintea lor.

Le vorbeam apoi despre religia cea adevărată, și lecuia pe răniți — căci sunt foarte mulți zgâriați și infectați, cum umblă goi prin tufe și prin pădure, — ungându-i cu tinctură de iod. Apoi mergeam din nou pe la ei, sau lăsam pe alții, și călugărițe cu multe feluri de medicamente, iar noi mergeam mai departe.

vredată pe cineva vorbind pe altul de rău ori fleacuri, nici n'ai observat obiceiuri rele. Familia întreagă — și au fost 10 copii, dintre cari 9 trăiesc — spunea rugăciunile dimineața, la amiazi și seara, deodată și împreună; toți ucenicii, pe cari îi creștea în familie, se îndreptau, să fi fost oricât de răi; servitoarele deveneau mai bune. O familie vrednică de pildă pentru un neam întreg!

Ca prefect — cum i-se spunea în Blaj — al tipografiei și librăriei, a mutat librăria din vechiul local de lângă tipografie în noul local, unde se află astăzi, iară înainte cu câțiva ani a întemeiat tot acolo o tutun-gerie.

„Unirea Poporului“ și „Calendarul dela Blaj“ deplânge în el un vechiu binevoitor, care a fost de față la întemeierea lor și multe sfaturi bune, povești și ajutoare le-a dat.

De câte ori, din cauza răutății atâtor cetitori nedrepți și neplatnici, nu era gata să închidem obloanele, iară „Unirea Poporului“ să moară! Inșă el ne-a încurajat, ne-a îmbărbătat și însuflețit: „Nu vă lăsați! Fi-va și mai bine! Eu voiu ruga pe cei mai mari să vă mai rabde! Dați să meargă înainte! E pagubă să se prăpădească!“ Și noi am continuat...

Dragă frate Vasile! Mergi în pace! Fie-ți drumul ușor și lin! Iară soartea, în lumea cealaltă, dupăcum ai vrednicit-o, prin viața ta cinstită și prin creșterea atâtor copii!

Rămâne după tine o mamă trecută de 90 de ani, pe care tu ai îngrijit-o, și 4 copii încă neașezați! Dumnezeu, Tatăl preamilos al văduvelor și orfanilor, și Preacurata sa Maică, nu-i vor lăsa, iar tu, Tatița, dimpreună cu Mamița, și cu un-

Negrii se încreștinău bucuros, și învățau catechismul destul de bine, după mintea lor tocită. Când le vorbeam despre Intruparea Domnului, despre Sfânta Treime și alte taine sfinte și nepătrunse de ale sfintei noastre religii, Negrii ascultau și se mirau, dar nici unul nu se împotriva, ci primeau ce le spuneam.

Intr'o zi încep să vorbesc unora despre Europa. Cum adevărat pe la noi, în anumite răstimpuri, aerul e mai aspru — căci ei n'au cuvinte pentru iarnă, frig, gheață, zăpadă, ci eu le spuneam cu multe încunjurări și explicații, ca să poată pricepe. Le-am spus adevărat despre ploaie, care, de asprimea aerului — nu aveam cuvânt pentru a zice „frig“, — se face ca făina, așa încât poți să o duci în corfă, fără să curgă. Ba într'un anumit timp — nu știam zice „iarnă“, căci pe acolo e numai căldură și năduț, — apă din râuri se face ca piatra de tare, așa încât poți trece cu carul preste ea, fără să se cufunde.

Iată însă că se ridică de colo un glas:

— Până acum te-am ascultat, și ai spus ce ai vrut, că Dumnezeu e trei și unul totodată; că Maria a născut și a rămas tot fecioară; că Isus a murit și a înviat. Haida de! Dar acum vedem că ești mincinos, că ne spui că apa se face ca făina și râul ca piatra. Astea să le crezi tu și alții ceia cari sunt ca tine. Și făcând semn celorlalți le zise: — Haideți măi, nu mai ascultați pe mincinosul ăsta, care face apa tare ca piatra și ploaia ca făina, — și toți se împrăștiară în hohote de râs, iar eu zisei în mintea mea ca leul cel cu măgarul. Așa-mi trebuie dacă în loc de preot misionar m'am făcut Negrilor profesor de istorie și de Geografie. Așa-mi trebuie dacă m'am apucat să fac ce nu mi-e meșteșugul.

N. Lupu

chiașul păr. Coltor, prin rugăciunile voastre, îi veți sprijini de sus.

Dormi în pace, fie-ți somnul lin și partea tă cu dreptii!

IULIU MAIOR

Pilde pentru viață:

Despre spovedanie

Spovadania trebuie făcută cu sinceritate

Na de mult citii într'o carte de evlavie, că în timpuri nu prea îndepărtate de noi, o doamnă oarecare avea obiceiul rău de a ascunde cu voia un păcat mare, în spovedanie. Intr'o bună zi trecură prin orașelul ei doi preoți călugări și intrară în biserică să se închine lui Isus de față, în chip deosebit, în preasfânta Eucharistie. Intră și doamna amintită după ei și rugă pe unul dintre preoți să o spovedească, ceace se și făcu. După ce plecară preoșii, tovarășul celui ce spovedi, îi zise: «Părinte, în timp ce spovedial doamna, avai o vedenie îngrozitoare. Văzui un șarpe mare și înspăimântător leșind din gura ei, dar nu leșea de tot, ci își scotea numai capul. Odată cu acest șarpe mare și urât, leșiră și o mulțime de alți șerpi mai mici; aceștia leșiră de tot. Cum însă vedeau că cel mare își scotea numai capul și n'aveau curajul să iasă de tot, se hotărîră și cei mici să se întoarcă de unde au leșit. Așa și făcură.»

Preotul spoveditor se gândi numai de-cât: «Oare, nu cumva persoana care s'a spovedit și-a ascuns cu voia vreun păcat de moarte?! Hai să mă întorc înapoi, dar dacă o voiu regăsi-o, și s'o îndemn să facă o spovedanie cât mai bună». Așa și făcu, dar în reîntoarcere o aflară moartă. Nu mai rămase nimic de făcut, decât să se roage pentru sufletul ei. În timp ce preotul se ruga, îi apărură nefericita înconjurată de fiăcări. «Părinte, îi zise ea, eu sunt nefericita aceea, pe care ai spovedit-o ceva mai de dimineața. Eu am ascuns însă cu voia un păcat mare pe care l-am tăgăduit și în alte spovedanii. Dumnezeu te-a trimis ca să mă pot mântui, și eu tot n'am voit. Îmi venea mereu păcatul pe limbă, îmi venea mereu să-l spun. Dumnezeu m'a lovit cu o moarte fulgerătoare și acum mă aflu în chinuri veșnice.»

Șarpele cel mare din vedenie, l-ați ghicit, a fost păcatul de moarte a doamnei amintite, care îi tot venea pe vârful limbii și pe care n'a avut curajul să-l spună. Nespunându-l, a făcut o spovedanie rea, sacrilegă. Ascuzându cu voia păcatul cel mare, nici cele mici n'au putut fi iertate și s'au întors și ele de unde au eșit, cu cel mare.

Când vă spovediți, spuneți tot ce vă apasă pe suflet.

Pentru a face o spovedanie bună, trebuie să-ți stărnești părerea de rău și să-ți propui de a nu mai păcătu

Intr'o zi veni la Sf. Francisc de Sales un tânăr pentru a se spovedi. Văzând sfântul că păcătosul nu-și stărnește părere de rău pentru vătămările aduse lui Dumnezeu prin păcatele sale, începu să plângă cu amar.

— «Dece plângești, Părinte, îl întrebă păcătosul?!»

— «Fiule, plâng numai pentru că tu nu-ți plângi păcatele tale, răspunsă cu multă dulșe sfântul.

Lacrimele și cuvintele acestea ale sfântului fură îndeajuns pentru a înmula inima împietrită a păcătosului și pentru a-l face să și stărnească o adevărată părere de rău.

Badea Mihai din Z. avea obiceiul urât a sudui ca un țigan din corturi. Intr'o bună zi i-se rupse plugul. Îi trebuia unul nou, pe ce să-l cumpere? Căci n'avea o para chioară. Se dusă pe la vecini și neamuri, să ceară împrumut. Nu-i dădu nimeni nici un ban. S'a duse deci la preotul unit și-i zise: «Părinte, mi-am rupt plugul și n'am un leu să-l repar. N'am de unde să iau acum la repezeală bani împrumut. Dacă se poate v'aș ruga să împrumutați până ce-mi voiu vinde viștele. N'aș vrea să stau cu aratul în loc, mai ales vremea e cam înaintată...»

— «Frate Mihai, eu te împrumut bucuroș, dară numai cu o condiție: să te lași de dalmă. U-te aci una mie lei, dar să te obișnuiești cumva vei mai sudui, să mi-o dai înapoi!»

Badea Mihai se învol, dar era mereu frică'n spinare, ca nu cumva gura lui bătămată să se scape și să lase vre'o sudui. Și nu sudui nici odată timp de trei săptămâni cât ținu timpul împrumutului. După trei săptămâni vânzându-și viștele la târgul Reghinului se duse cu mia de lei la preot și-i zise: «Părinte, am adus mia de lei și vă mulțumesc foarte mult. N'am suduit de loc, nici bare de roata dela car și n'am să mai sudui ca zile îmi va mai da bunul Dumnezeu să mă trăiesc pe acest pământ. Dumnezeu să vă răsplătească și Dvoastre că bun leac mi-ați dat!»

Preotul catolic nu poate de coperi nimănui nimic din aude în spovedanie

Vicenzlav, regele Bohemiei, dorind să cunoască tainele inimii reginei sale Ioana, o mă într'o zi la sine pe spiritualul reginei, sf. Ioan Nepomucenul, și-i zise: «Părinte Ion, te rog să-mi spui totjce și-a descoperit regina în spovedanie!»

— «Măria Ta, nu pot să spun nimic din ce mi-se spune în spovedanie», răspunsă preotului!

— «Dacă nu-mi poți spune nimic, voiu trimite la moarte, ca pe unul ce nu are supul voinței regelui tău», continuă regele!

— «Mă puteți trimite la moarte, rege, vorba sf. Ioan Nepomucenul, dar n'o să izbăviți niciodată ca să mă faceți să descopăr ceva din spovedanie!»

Regele se înfarle nebunește, dădu soldaților ordin să prindă pe îndrăznețul preot și să-l arunce în râul Vitava ce trece prin Praga. Acest sacrilegiu fu săvârșit în ziua de Martie 1382. Trupul martirului fu scos apă și îngropat cu cinste de niște preoți credincioși din Praga. Când în 14 Aprilie 1714 i-se deschise mormântul, trupul fu găsit putred de tot, limba așa de proaspătă ca și cum nu ar fi închis ochii. Dumnezeu răsplăti astfel pe robul său credincios!

Despre presă

„Presă stă în slujba celui rău, într'un chip îngrozitor, stricând gândirea și dătinându. Catolicii greșesc de multe ori, nu numai pricepând trebuința presei bune și încurajându pe cea rea, cumpărând adevărate ziare cărți de acestea. Nu veți putea face nici odată destul pentru presa bună“.

X

„Când un ziar se închină, în întregime apostoliului adevărului și virtuții, pentru binele sufletelor și pentru mai marea slavă a lui Dumnezeu și a Bisericii Sale, nu este blăscuvântare pe care să n'o vrednicească.“

(Vorbele Preafericitului Părinte Papa Pius

CUM STA LUMEA SI TARA

**Noul guvern al țării — Germania dă asigurări de pace, cere
însă colonii — Mari biruințe naționaliste în Spania**

Formarea noului guvern

Miercuri seara, guvernul prezidat de I. P. S. Patriarh Miron și-a dat demisia. Cu formarea noului guvern a fost însărcinat tot I. P. S. Patriarh Miron.

Noul guvern este întâiul guvern al „Frontului Renașterii Naționale”. În el au intrat tot oameni valoroși, de muncă și pricepere ai țării. Trebuie amintită mai ales numirea dlui Armand Călinescu ca vice-președinte al consiliului de miniștri, Dsa, care este cunoscut ca un om hotărît și de muncă, va putea înlocui astfel pe I. P. S. Patriarh, la conducere, când acesta va fi împlădit, asigurând ordinea și liniștea în țară. Din noul guvern fac parte șase ardeleni, ceea ce înseamnă că se încearcă în această guvernare, să se ajungă la o deplină unire sufletească a Românilor din toate provinciile.

Dl ministru Armand Călinescu

Noul guvern a fost format astfel:

I. P. S. Patriarh dr. Miron Cristea, președinte al consiliului;

Armand Călinescu, vicepreședinte al consiliului de miniștri, ministru de interne și deocamdată și la ministerul apărării naționale;

Victor Iamandi, ministru secretar de stat la ministerul Justiției;

Victor Slăvescu, ministru secretar de stat la ministerul Inzestrării armatei;

Mihail Ghelmegeanu, ministru secretar de stat la ministerul lucrărilor publice și al comunicațiilor;

Mitiță Constantinescu, guvernator al Băncii Naționale, ministru secretar de stat la ministerul finanțelor;

Inginerul Ion Bujolu, ministru secretar de stat la ministerul economiei naționale;

General adjutant Paul Teodorescu, ministru secretar de stat la ministerul aerului și marlenei;

Mihail Ralea, ministru secretar de stat la ministerul muncii;

Medic General Nicolae Marinescu, ministru secretar de stat la ministerul sănătății și al asistenței sociale;

Petre Andrei, ministru secretar de stat la ministerul educației naționale;

Grigore Gafencu, ministru secretar de stat la ministerul afacerilor străine;

Silvia Dragomir, ministru secretar de stat pentru minorități;

N. Z'gre, ministru secretar de stat la culte și arte;

Profesor N. Cornășeanu, ministru secretar de stat la ministerul agriculturii și domeniilor;

Tralan Pop, ministru secretar de stat, însărcinat cu întocmirea inventariului avuțiilor publice;

Mihail Șerban, subsecretar de stat pe lângă ministerul agriculturii și domeniilor;

Eugen Titeanu, subsecretar de stat al propagandei, pe lângă ministerul de interne;

Mihail Măgureanu, subsecretar de stat pe lângă Președinția Consiliului de miniștri;

S. S. preotul Nae Popescu, subsecretar de stat pe lângă ministerul cultelor și artelor;

D. V. Ţoni, subsecretar de stat pe lângă ministerul educației naționale;

Ion Marin Sadoveanu, subsecretar de stat pe lângă ministerul cultelor și artelor;

General adjutant Gh. Mihail, subsecretar de stat pe lângă ministerul apărării naționale;

Victor Jinga, subsecretar de stat pe lângă ministerul economiei naționale;

Coriolan Beran, subsecretar de stat pe lângă ministerul de interne.

Înțelegere deplină între România și Jugoslavia

Cu Jugoslavia am avut întotdeauna legături de prietenie. Vizita dlui G. Gafencu, ministrul de externe al României la Belgrad, a întărit și mai mult aceste legături de prietenie. Din acest prilej dlul Grigore Gafencu și Milan Stoiadinovic, primul ministru iugoslav, au cercetat împreună stările din Europa și s'au sfătuit asupra politicii pe care România și Jugoslavia trebuie s'o urmeze în viitor.

Cel doi miniștrii s'au înțeles deplin și s'a văzut și de data aceasta că între România și vecina ei dela miazăzi este o înțelegere deplină.

S'a început judecarea acelor cari au voit să omoare pe dl rector Ștefănescu- Goangă

Ziarul „Tribuna” scrie că la Cluj a început procesul acelor cari au încercat să omoare pe rectorul universității din Cluj, dl Ștefănescu-Goangă. Înaintea judecării au venit toți cei învinuți că au avut vr'un amestec în acel omor, precum și acela cari au încercat să arunce în aer mai multe clădiri din Cluj.

Cuvântarea domnului Hitler

Domnul Hitler a vorbit iarăși poporului german. Cuvântarea a fost rostită luna trecută din prilejul deschiderii ședinței solemne a parlamentului german. Ca și altă dată această cuvântare a fost ascultată de întreaga lume, dornică de a cunoaște gândurile și planurile dlui Hitler.

Dsa a vorbit aspru și răspicat, așa cum am fost obișnuți să-l auzim întotdeauna. A fost însă mai puțin războinic și mai pașnic în cuvinte. A spus lămurit că Germania nu vrea războiul, vrea însă colonii.

Vorbind despre colonii a spus că Germania are acelaș drept, ca și alte neamuri să folosească bogățiile lumii, are drept mai întâi la colonii pe cari oarecândva le-a câștigat prin contracte și cumpărări.

S'a războit totuși cu cineva în cuvântarea dsale dl Hitler, cu Statele Unite ale Americii de Nord. Și a mai spus apoi că dacă Italia va fi atăcată de vr'un popor, Germania va merge alături de ea.

Cu celelalte țări Germania vrea să trăiască în pace și prietenie.

Ultimele zile ale războiului din Spania

Trapele naționaliste înaintează fulgerător din biruință în biruință. După căderea Barcelonel, a fost cucerită și ultima fâșie de pământ dinspre granița Franței. Intregă împotrivirea bolșevicilor se destramă acum. Din Spania trec zilnic numeroși refugiați pe pământul Franței.

Refugiații sunt într'o stare de plâns, sfâșiați de foame și ger și obosiți de drumul lung și greu. După trecerea graniței franceze, refugiații sunt încărcăți în automobile și duși înăuntrul Franței. Granița franceză este bine păzită de soldați, cari nu lasă să treacă valurile de refugiați decât prin anumite locuri și fiecare refugiat este cercetat amănunțit.

Se anunță de asemenea trecerea în Franța a armatei republicane, în total cam 100.000—140.000 de soldați, cari vor fi dezarmați și internați.

În urma acestor înfrângeri însuși președintele Azana și membrii guvernului bolșevic s'au refugiat în Franța.

Se vorbește tot mai mult de predarea întregel armate bolșevice, care a mai rămas în linia de apărare a Madridului.

Rusia nu se mai amestecă în Europa

În vremea din urmă Rusia a suferit numeroase înfrângeri în politica din afară. A sprîjnit astfel Cehoslovacia, guvernul bolșevic din Spania și pretutindena a fost înfrântă în politica ei de Germania și Italia. În urma acestor înfrângeri a declarat că ea nu are nici un amestec în politica Europei și este hotărîtă să-și vadă de treburile ei din Răsărit.

Măsuri militare de apărare în toate țările

Deși se fac din toate părțile sforțări pentru pace, pretutindena stăpânește însă teama războiului.

Numai în ultimul an Anglia a împărțit poporului peste 40 milioane măști împotriva gazelor.

S'au făcut măști și pentru copii, chiar mai mici de 2 ani.

America deasemenea a hotărît să-și măriască numărul aviatorilor (conducătorilor de aeroplane).

Germania își sporește și ea vapoarele de luptă pentru a ajunge la fel cu Anglia.

Suedia, care nu s'a prea amestecat în certurile celorlalte țări, a început să se pregătească și ea pentru război.

Desvelirea monumentului Regelui Ferdinand la Chișinău

Duminecă 5 Februarie a avut loc la Chișinău în Basarabia, desvelirea monumentului Regelui Ferdinand I. Prin ridicarea acestui monument în capitala Basarabiei, poporul românesc dintre Prut și Nistru a săvârșit un act de ploasă și îndulțetoare recunoștință, față de acela care a făcut România de azi.

Cum se înarmează Anglia

Războiul care va veni va fi un război al aerului, al luptelor din văzduh, date cu avioane și gaze otrăvitoare și ucigătoare. Anglia a citit bine în semnele vremurilor și se pregătește mult pentru aceasta. În fiecare lună fabricile engleze fac 400 de avioane noi. Și, după cum scriu unele gazete englezești, numărul avioanelor va fi sporit și mai mult, așa că peste 3 ani va face 3000 într-o singură lună.

Ce colonii vrea Germania

Până acum se știa că Germania își cerea coloniile care i-au fost luate în urma războiului. Se spune însă că în vremea din urmă Germania și-a schimbat cererile și vrea acum să i-se dea atâtea colonii, câte au Anglia și Franța. — Cu adevărat se spune că pofta vine mâncând.

Rusia a rupt legăturile cu Ungaria

Gavrnul rusesc a hotărât să rupă legăturile cu Ungaria. De această hotărâre a fost înștiințată și Ungaria. S'a ajuns la această stare de lucruri în urma legăturilor Ungariei cu Germania și din cauză că Ungaria a intrat și ea în înțelegerea făcută împotriva comunismului.

O rugare către cetitori

Am intrat în luna Februarie, dar cei mai mulți cetitori ai noștri încă nu ne-au trimis, nu numai abonamentul pe 1939, dar nici și asta cu atât mai puțin restanțele din anii trecuți.

Ii rugăm, cu toată dragostea, să binevoiască a ne trimite abonamentul acum, la început de an, căci atâtea datorii avem și atâtea necazuri, încât nu știm cum să o mai învârtim.

Oricine a cerut și primește gazeta, este abonat și e dator să-și plătească abonamentul. Așa spune legea dumnezească și orice lege din lume, prin urmare și cea românească.

Nu așteptați să vă provocăm prin poștă, căci fiecărui provocare ne costă 4 Lei, ceace e mult, când e vorba de mii de abonați.

Mai așteptăm câteva săptămâni și pe cei cu datorii pe mai mulți ani îi provocăm cu avocatul, făcându-le spese noi.

Cine nu știe cu cât e dator, să ne întrebe, și-i vom răspunde la „Poșta gazetei“.

Dacă nu merge nici cum, ne vom vedea siliți a publica numele datorșilor cu sumele ce ni-le datorează, în gazetă.

În cazul că nici cum nu ajungem să ne înțelegem pe cale pașnică, vom încerca a ne încasa drepturile pe cale judecătorească. Să nu ni-se bage însă de vină, că nu noi suntem de vină, ci ceice ne constrâng la aceasta.

Fiecare număr de gazetă ne costează mai multe mii de Lei. Acești bani noi însă numai din abonamente îi putem scoate.

Numai timbrul poștal face 25 bani de fiecare număr, care trebuie să-i scoatem din buzunar, altfel nu vă merge gazeta. D'apoi tiparul, hârtia, culesul, împăturatul, scrierea adresei, lipitul adresei, timbratul și expedierea la poștă, ca să nu vorbim de însuși scrisul gazetei, care este cel mai greu lucru și ne răpește nopțile, când alți oameni se odihnesc și dorm.

Cum se și poate gândi cineva ca toate acestea să i-le dăm în cinste?

Acei abonați, cari cred că pot citi fără de a plăti, cari au de gând să ne înșele, cari vreau să între cu tot prețul în conversiune după ce ne-au citit și gustat munca cinstită, cu un cuvânt toți aceia cari au un suflet atât de negru încât vreau să ne fure, să facă bine să ne respingă gazeta și să ne dea pace!

„Celce are urechi de auzit, să audă!“

O frumoasă sărbătoare românească la Bălcaci

Nu departe de orașul nostru este așezată comuna Bălcaci, a cărei populație este în majoritate de neam săsesc. Românii în număr de 545 suflete se pierd pe lângă cei 1.400 de sași. Alături de numărul lor mare, de bună seamă că și ogorul din sat, reprezentat prin 4.500 jugăre, este fără îndolală tot în mâinile sașilor, iar deabia 100 jugăre sunt ale Românilor.

La poalele unui deal se înșirue casele românilor, în mijlocul cărora, se înalță frumoasa biserică, ridicată nu de mult, cu multe și mari jertfe, alătura de școala primară, cari formează izvorul dător de viață pentru populația românească.

În ziua de 2 Februarie această comună a fost în mare sărbătoare.

La școala primară s'a sfârșit și înălțat mândrul nostru tricolor, sub acoperământul cărui micii străjeri vor munci, așa după cum le sună lozincă lor: „Credință și muncă pentru Țară și Rege“.

Sfințirea a avut loc în curtea școlii primare, de către păr. prof. Dumitru Neda, Sept. Todoran, alătura de păr. Negrea Victor, parohul satului.

La acest sfânt act a luat parte însuși dl prefect al județului Dr. Traian Mișa, alătura de Dr. Ion Bianu primarul orașului Blaj, Căp. Cipariu, păr. Busoi, prof. Victor Crețu comandantul Legiunii de străjeri, Ganea Ion primpretor, Dop Eusebiu notar, Eugen Pop, prof. Ol. I. Barna, Dr. Gr. Simon, Colcer A., Tărăță Pavel, învățători și Roșianu Mihai, Sârba Ion, Florea Nicolae, Mantean Teodor toți din Blaj.

După sfințire a urmat cuvântul păr. prof. D. Neda, în care a arătat însemnătatea drapelului național. Apoi au mai vorbit dnii Dr. Traian Mișa și prof. V. Crețu, comandantul Legiunii de străjeri, care a făcut investiția tinerilor străjeri. La toți răspunde învățătorul Tărăță Pavel, aducând mulțumiri pentru prezență cât și pentru indemnurile date, pe care promite că le va urma cu toți micii străjeri.

De aici apoi oaspeții au trecut în casele parohiale, unde păr. protopop Iuliu Busoi a făcut sfeștănia caselor în care păr. Victor Negrea s'a mutat, după ce mai mulți ani de-arândul a îndurat multe amărăciuni, în vechea clădire, cu întregă familia sa compusă din șapte suflete.

Noile case parohiale au fost câștigate cu multă muncă, datorită sânguinței dnii Ion Ganea primpretor, Dop Eusebiu și păr. Victor Negrea. Actul de donație al lor s'a făcut de primăria comunei Bălcaci prin dl notar Dop, care a fost predat păr. protopop al Blajului. Taturor li-se cuvin laude pentru frumoasa faptă creștinească pe care au făcut-o.

Pe înserate micii străjeri au dat o frumoasă producție sub conducerea învățătorului Tărăță, la care a participat multă lume, iar seara în casele parohiale a avut loc cina, unde a fost o adevărată însuflețire românească.

Olimpiu I. Barna

„Astra“ la sate

Cercul cultural „Astra“ din comuna Tăuni, Jud. Tr.-Mică condus de păr. Alexandru Munteanu, a ținut o frumoasă ședință sărbătorească în ziua de 24 Ianuarie 1939, în localitatea școlii primare de stat din Tăuni, la care au participat toți sătenii comunei.

În decursul programului bogat în cântece și poezii naționale au vorbit dl Alexandru Munteanu despre; „Unire ca factor de cultură națională“, dl Ioan Codău inv. despre „Apărarea pasivă în caz de război“, iar Găslu inv. despre; „Folosilele culturii slovești“.

De însemnat că Cercul Cultural „Astra“ din Tăuni și-a reînscut activitatea frumoasă întreruptă acum doi ani, prin împrejurări vitrege ce s'au abătut asupra comunei în această vreme.

Năcazul lui Ganea Valica Vasile din Sănmihaiul de Câmpie

Ganea Valica Vasile ne trimite niște „șirufe“ și niște „rândurele“ cum le zice dânsu ca să le publicăm la gazetă. Și cam așa spunea badea Vasile focul ce-l arde la mioară:

„Trimit aceste rândurele, domnule director ca să faceți bine să le publicați la gazetă, să știe și conducătorii noștri de azi, ce făcând prin scumpa noastră țară, răscumpărată cu sânge românesc. Că ei nu văd astăzi le este mătura după picioare ca să mătura afară din țară, că cinstitul nostru vern o și luat măsuri. Cum să le fie lor milă de creștini, dacă s'au făcut măcelarii Fiului lui Dumnezeu, de l-au restignit de viu?“

Ca să mă pot scăpa de datoriile ce mari, făcute pe vremea când plăteam 36% 40%, după sfatul lui Borbély Kalman, meghia de nație, dar foarte bun la inimă cu toată în milia dânsului, am luat un împrumut de la Creditul Agricol. Dar năcazul a fost că mi-au ajuns banii și atunci m'am hotărât vând un loc. Așa am și făcut. Am vândut Gansleger, dar cu condiția că atunci când vinde să-l pot cumpăra întâi eu cu copiii mei întorcând spesele și ceva hasnă. L-am vândut cu 32.500 și acum vrea pe el 49.500, adică un câștig de 17.000 Lei. Acum vrea să vinde să facă chiar licitație“.

Apoi bade Vasile, dumneata când vândut locul, și-al ținut dreptul de preferință cum se spune pe limba advocațială, adică al dreptul să cumperi dumneata întâi locul dacă dai prețul pe care îl dă și alt cumpărător. Nu știm, când al vândut dumneata loc căci ce e drept pământul s'a mai urcat mult de pe vremea când a venit legea conversiunii. Dar dacă o fi așa cum spu, că evreii și cumpărătorii închipuiți cu ajutorul cărora vrea să urce prețul, făcând chiar licitație, apoi dreptul să te năcăjești.

Ziarele catolice din America

cu multă plăcere că li-s'au sporit abonații. Până acum în America avea tot al 11-lea număr de catolice câte un ziar abonat, iar astăzi tot al 18-lea. Noi suntem un milion și peste 600 mii de români uniți cu Roma. Oare câți dintre noi abonăm și plătim câte un ziar ori revistă catolică? Puneți-vă, roga-vă, această întrebare. Mai bine, uitați-vă că în satul D-Voastră câți abonați aveți la „Unirea Poporului“? Pentru că nu voim oare să învâțăm cele bune dela alții?

Rozarul Papei dela Roma. Papa dela Roma, oricât de ocupat și de bătrân este, are vreme să zică zilnic și rozarul. Știi ce este rozarul? Niște mărgelile înșirate într'o așă, care are formă de cunună și cu o cruce așarnată de ea. Trel mărgelile mari înscamnă „Cred într'unul”, mărgelile mijlocii „Tatăl nostru”, iară cele 50 de mărgelile mărunte „Născătoare de Dumnezeu”. Sfântul Părinte venă păsă acuma un rozar foarte simplu. Mai aptămânile trecute un preot din Franța l-a înscărit rozarul sfântului preot dela Ars Ioan Ianney, despre care s'a scris în numerii trecutii al „Unirei Poporului”. De atunci Papa Ios XI. își zice zilnic rozarul cu ajutorul rozarului sfântului aceluia, și este foarte fericit să se poate ruga pe el.

Proprietarii de locuințe trebuie să anunțe la poliție sau la postal de jandarm numele chiriașilor lor, în termen de 24 de zile dela data închirierii locuinței. Aceiași înscătorire o au și aceia cari găzduiesc chiar fără plată, persoane străine din altă localitate sau chiar din aceeași localitate. Aceia cari nu se supun acestei legi sunt pedepsiți cu amendă de bani.

Un an dela moartea pâr. Trifa, a celui preot ortodox de seamă din Sibiu care făcăt „Oastea Domnului”, se împlinește la 1 Februarie 1939. Să zicem și noi, ca bunii prieteni, cu acest prilej un: În vecl pomenirea lui!

Un medic american vindecă beția. Boala și greaua boala a beției a încercat să o vindecă cu mare izbândă medicul american Alfred Bloomberg. A pregătīt un leac, pe care el îl numește „Benzedrin” și pe care să-l dă bețivilor, îi iau foarte bucuros, și încă după luare se simțesc foarte plăcut și betafași de cap de acest leac. În schimb, cu să l-au mai mult „Benzedrin”, cu atât mai puțin pot suferi bețura bețivă. Dela o vreme bol el urăsc cu totul bețura, în schimb doise „Benzedrin”-ul, care însă nu numai că îl le strică, ci le chiar ajută. Să nădărdim că acest „Benzedrin” american se va introduce în curând și în Europa.

Vipere în pat. Mai zilele trecute s'a dus sentința într'un proces ciudat din Ungaria. Fecloral țărăniului Iankovics din Gyöngyös, când s'a culcat astă vară în patul său, simțīt că l-a mușcat ceva rece. Descoperindu-și patul, a văzut cu îngrozire în patul său 3 vipere. Inte a fugīt la medicul, care l-a săpat de moarte. Jandarmii au aflat însă că pezele le-a așezat în pat un prieten de al său, și încă din glumă. Acesta din urmă a sămīt 2 ani temniță.

Bieții șomerii Sunt atâția șomeri, și încă oameni fără de lucru în lume! Aceștia, având ce lucra, bineînțeles că n'au nici ce să facă. Iată cum și-au arătat șomerii din Londra necazul în noaptea de anul nou! Anul nou, când toată lumea își petrece și așteaptă o vreme bună și îndestulare cele dintâi clipe ale noului an; atunci când cel mai mulți șomeri așteaptă aceste clipe, afară, sub cerul rece, mii de șomeri din Londra au purtat prin

oraș un car de morți, adică un car în care se duc morții la groapă. În car era un sicriu acoperit cu o pânză neagră, iară pe aceea scris cu alb: „A murit de foame, fiindcă n'a primit ajutor peste iarnă”. Mii de oameni, toți șomeri, au întovărășit acest convoi trist, iar lumea bună de pe străzi s'a grăbit a se înscris cu câte un ajutor în bani la primărie.

Ciorapi din ulei de ricină. Cettitorii noștri știu poate că uleiul de ricină este cel mai bun mijloc pentru curățirea mășelor omenești. Un învățat american s'a apucat de a făcăt ciorapi de mătasă din ulei de ricină amestecat cu cărbune de piatră. Cum o fi reușit să ajungă la aceasta, nu știm. Gazetele americane spun însă că acești ciorapi sunt întocmai atât de buni și de frumoși ca cei de mătasă veritabilă, însă mult mai leșini.

Câtă bere s'a beut anul trecut. Cel mai mari beutori de bere sunt fără îndoială Belgienii. Ei au și hotărīt să știe, câtă bere s'a beut anul trecut. Au întrebāt toate fabricile lumii și s'a dovedīt că în cele 12 luni ale anului trecut s'au beut cu totul 19 miliarde litri de bere. (Un miliard face 1000 de milioane). În anul 1938 s'a beut cu un miliard de litri de bere mai mult decât în 1937. Cea mai multă bere au beut-o Americanii, apoi Germanii și în locul al treilea Englezii, cari fabrică foarte multă bere pentru coloniile (șăările cucerite din Asia, Africa, America și Australia) lor.

O pernă care cântă. Inginerii căilor ferate americane au făcăt niște pernițe minunate pe cari călătorii din trenuri le pot cumpăra sau închiria. Aceste pernițe au înăuntrul lor un mic aparat de radio, așa că atunci când vrei să ascuți muzică, puți capul pe pernă și ea îndată și începe să-ți cânte. Vecinii nu aud muzica, iar dacă vrei să adormi, apeși pe un buton și perna nu mai cântă.

O mașină de măsurat foamea. Americanii, tot americanii au mai făcūt-o și aceasta, au iscodit o mașină de măsurat foamea. Cu ajutorul acestei mașini se poate ști, cât de foame îl este cuiva și ce poștă de mănăcare are.

Oile văd lucrurile mai mari decât oamenii. Un învățat a căutat vreme îndelungată, să cunoască cum văd animalele. Și a aflat că ele văd cu totul altfel decât oamenii. Așa de pildă boii văd lucrurile de vro trei ori mai mari, caii de vreo cinci ori, iar oile le pare lumea de șase ori mai mare ca nouă oamenilor. Oala vede firul de iarbă mare ca o crenguță subțire, boii văd palul ca o văr-guță de alun, iar caii grăunțele de ovăș ca niște pietricele. Acest învățat a și făcūt animalelor niște ochelari prin cari ele să vadă lumea așa cum o vedem noi. S'a întâmplat însă că atunci animalele nu s'au mai apropiat de mănăcare și au murit de foame.

După douăzeci de ani un soldat german își primește cărțile de rugăciuni pierdute pe câmpul de luptă. Un fost luptător german Karl Fritz din Frankfurt își pierduse acum douăzeci de ani în luptele dela Ipres, cărțile de rugăciuni și o carte de scriptură „Noul Testament”. Lucrurile lui au fost găsite de un soldat englez, care anul de zile s'a trudit să afle adresa luptătorului neamș Karl Fritz și să-l trimită acasă cărțile. După multă trudă a aflat o și în zilele trecute soldatul Karl Fritz a primit un pachet din Anglia, în care erau cărțile lui pierdute de mai bine de douăzeci de ani și pe cari i-le trimitea acum luptătorul din tabăra dușmană.

Cât câștigă dl Hitler. După unii, veniturile dlui Hitler ar fi de 20.000 lire anual, după alții numai de 12.000. Ceea ce se știe sigur e, că dl Hitler are venite uriașe numai de pe urma cărții sale „Mein Kampf”, care a ajuns un fel de scriptură a neamului nemțesc și s'a tipărit în aproape două milioane de bucăți.

Cunoștințe folositoare

Plantați acăți!

Avem o țară frumoasă, cu pământ și climă bună. Dar, în unele locuri, datorită înălțimei mari a dealurilor, nesocotinței omenești, care a tălat arborii de pe aceste locuri, ploile mari au spălat tot pământul bun, lăsând să se vadă inima pământului. Locurile acestea au fost numite de marele nostru învățat Dl. Prof. Simionescu „rănille pământului”. Într'adevăr sunt niște răni, căci se vede pământul gol, lipsit de arbori și de iarbă și se vede goliciunea inimilor și minților noastre. Căci, în caz că am avea inimă și mințe, n'am lăsa ca vitele noastre să suferă de foame, iar noi iarna de frig și n'am putea suferi ca streinii cari trec prin țara noastră să vadă atâta ne-păsare pentru aceste locuri, și am semăna pe locurile mai bune sparcetă (băltășo) iar pe cele de tot golașe am planta salcâmi (acăți).

Plugarii gândiți-vă cu cât ar fi mai frumoase locurile acestea golașe dacă ar fi plantate cu salcâmi, cari cresc repede, fixează locurile cari se surpă, dau lemn bun de muncă și de foc, florile lor au miere multă, înfrumusețează și îmbălsămează regiunea.

Camera de Agricultură a județului Târnava Mică a înscăntat pepiniere silvice pentru obținerea pueșilor de acăți. Anul acesta are de vânzare 200.000 bucăți. O mie de puești costă 25 Lei. De altfel pueștii de salcâmi se găsesc la toate Ocoalele silvice și la toate Camerele de agricultură din țară.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor încurajează prin toate mijloacele plantarea locurilor neproducătoare, dând puești și premii acelor cari plantează mai mult. Astfel, la 26 Februarie 1939, ora 11.30. în localul Prefecturii din Blaj se va face premiarea plugarilor din județul Târnava Mică, cari au făcūt până acum astfel de plantații.

Folosiți iarna aceasta domoală și plantați locurile golașe, cari ne fac țara și comunele de rușine și din nefericire nici nu produc nimic.

Pentru orice lămurire ori învățături, adresați-vă Camerelor de Agricultură ori Ocoalelor Silvice.

Inginer Agronom
Victor Rusu

Notarii sunt datori să facă cererile locuitorilor

Ministerul de Interne a adus următoarea hotărîre: Notarii comunali din întregă țară au îndatorirea să facă cereri către autoritățile administrative (pretor, prefect, rezident regal) pentru locuitorii săteni din comunele lor de reședință.

Pentru îndeplinirea acestor servicii au dreptul să încaseze următoarele taxe:

1. Pentru cereri cari nu trec de o pagină lei 10.
2. Pentru cereri până la două pagini, lei 15.
3. Pentru cereri de înscriere în Cartea funduară, până la valoarea de 500 lei, taxa este de lei 25.

Notarii comunali licențiași în drept și diplomași pot face și cereri de înscriere în Cartea Funduară.

Pentru cereri de înscriere în Cartea Funduară, până la valoarea de 1000 lei, taxa este de lei 50; până la valoarea de 5000 lei, taxa este de lei 80; până la valoarea de 10000 lei, taxa este de 120 lei, iar de la 10.000 în sus, de 200 lei.

Primirea unor taxe mai mari decât aceste este oprită și aceia cari vor primi vor fi aspru pedepsiți.

Aceste lucrări se fac de notarii comunali în afară de orele de serviciu.

Plugari-Săndulești. Cetiți mai bine articolul despre care mi-ați scris, judecați-l altcumva, veți vedea apoi că n'a fost scris în necunoștință de cauză și mi veți da mai multă dreptate decât înainte. Acela care l-a scris s'a ridicat și el dintre plugari și cunoaște destul de bine viața satelor, iar socotelile pe cari le dă, nu le face el, ci au fost făcute la Ministerul Agriculturii. Și apoi să nu uitați că articolul, dacă în o parte a lui a fost scris cam aspru și tăios, n'a fost scris pentru cei buni, ci pentru aceia cari au ceva de îndreptat în viața lor, și să dea Dumnezeu că aceștia să fie cât mai puțini. De altfel chiar D-Voastră recunoașteți că nu toți plugarii sunt la fel în orânduirea lucrurilor lor.

Greșiți apoi când pe noi ne considerați ca pe niște oameni, cari vremea ne-o trecem mai mult prin stațiuni climaterice și nu muncind. Muncim și noi și încă mult, și apoi nu uitați că munca intelectuală și mai ales aceia de rob al scrisului este mai oboșitoare și mai grea decât ori care alta. Ne cereți iarăși ceva cu neputință de împlinit atunci când spuneți că noi trebuie să ne întorcem la vechiul port românesc. Noi suntem cu toții preoți, iar preot cu suman și itari cum vreți D-Voastră numai în vremurile bătrâne și de tot vechi s'a mai pomenit. Și acest lucru este la fel de greu și pentru ceilalți intelectuali și cu neputință de îndeplinit. Iertați întârzierea răspunsului.

Oprea Vasile. Am reclamat la poștă. Răspundeți dacă nici de aici înainte n'ați primit regulat gazeta.

Păr. Vasile Călină, Hodișa. Ne pare bine că credincioșilor Sfinției Voastre le place atât de mult „Calendarul dela Blaj”, încât orice alt calendar li-se îmbeie, nu se mulțumesc decât cu al nostru, atât de mult le place. Necazul e că încă la 30 Decembrie ni-s'au terminat toate calendarele, deși am tipărit foarte multe. Nu zece, dar nici o singură bucată nu vă mai putem trimite. Nici noi n'avem decât 2 bucăți, unul pentru Redacție și altul pentru Administrație. Ni-au trecut toate ca pânea cea bună. Spuneți-le deci credincioșilor Sfinției Voastre să ne ierte dar nu-i putem servi. Noi nu obișnuim să trimitem calendare nimănui, dacă n'a cerut. Și cu toate acestea, iată, că nu mai avem, încă din 30 Decembrie 1938, nici un singur calendar. Am făcut o singură excepție, cu Bucureștii căruia i-am trimis 100 calendare necerute, ca să ia cunoștință că le-am publicat toate bisericile cu chipul.

Baciu Vasile Nr. 725. Am primit 500 lei, mai aveți restanță pe 1937 120 și pe 1938 lei 150.

Pop Eugen preot. Suma trimisă am trecut-o pe 1940.

Of. paroh, Nr: 5425. Suma trimisă s'a trecut la restanța de pe 1937.

Am primit următoarele sume: Moldovan Vasile lei 250, Of. par. Cuhea lei 136, Buzășiu Vasile Aurora III. 1000, Ticăci Nicolae preot 1800, Organizația „Agrul” din Solovăstru 300, Marcu Pavel 150, Frățescu Ana 150, Dumitru George 150, Neda Nicolae 150, Tămaș Victor 164, Hossu Teofil, preot 280, Blagoe Coriolan 314, Stanciu Gligor 150, Pop Ioan 150, Cloncar Ioan I. Pavel 100, Tonician Ioan 75, Mureșan Liviu, preot 150, Măndruț Nicolae 164, Ola Alexandru 150, Pănăzan Teodor 150, Ripoșan Achim 75, Farca Ioan 160, Aldea Teodor, preot 38, Of. paroh. Sănmicolaul Mare 713, Boldan Mihai 100, Asoc. relig. Petrița 224, Daiu Iosif Jugani 140, Rusu Teodor 164, Tofan Petru preot 60, Of. Paroh Minișel 244, Pop Ioan Chiva 150, Palade Patriciu

162, Pascu Nicolae 300, Goloman Gheorghe 150, Lăcătuș Ioan 89, Trăușan Gheorghe 103, Simeon Ioan 150, Pascu Moldovan 150, Țălan Dutru 150, Crișan Mihail 150, Luiza Coclan 178, Ganea Valeriu 100, Baba Silvia n-Cordea 150, Tinerimea Română Aita Seacă 75, Rodeanu Ioan I. Alimpie 75, Baba Ioan invalid 75, Pascu Meladin 75, Nicoara Camil. 526, Oficiul parochial Giulița 620, Măști Gheorghe I. Gavril 1018, Mărginean Ioan preot 150, Biezea Laurean 150.

Cărți nouă

Dr. Alexandru Nicolescu Mitropolit de Alba-Iulia și Făgăraș: Sfinții și animalele, Nr. 11 din Biblioteca pentru clasa cultă, Blaj 1939, Tipografia Seminarului. 72 pagini, format 23/15 cm., Prețul?

Înaltpreasfințitul nostru Mitropolit este un scriitor de seamă și un mare iubitor al naturii. Această mare dragoste pentru natură și-o dovedește de prisos și în această broșură minunată, în care, la prefață, recunoaște că dragostea sa față de natură, „această imagină (chip) a dumnezeirii, oglindă a perfecțiunilor (desăvârșirilor) sale neasemuite, în loc să scadă cu anii și cu vârsta, se potențează (măresc) tot mai mult. Așa se explică articolele pe cari le public la răstimpuri nu prea mari. Așa se explică și apariția acestei broșuri, în care am adunat câteva articole despre ființele necuvântătoare publicate mai de mult, sau mai recent (de curând), adăugând un articol nou, pus în fruntea broșurei, cu titlu: Sfinții și animalele. Intenția (gândul) îmi este, să continuu și pe viitor în acest drum, dacă bunul Dumnezeu îmi va lungi firul vieții. Omul este obligat, să facă bine cât poate și până când poate. Și mult bine se poate realiza (înfăptui) pe calea scrisului, și mai ales pe calea scrisului”.

Ne vorbește apoi I. P. S. nostru Mitropolit, drag și foarte interesant, despre sfinții și animalele, arătând cum nu s'au atins animalele sălbatece de sfinții mucenici, și cât de bine s'au înțeles pustiicii și patriarhii cu fiările sălbatece din pustii. Ne arată apoi drăgălășenia rândunecelor, pițigoilor, ciocârliei și crochiului. Vorbește pe urmă despre lumea necuvântătoarelor, despre dobitoacele autentice (adevărate), despre ochiul bouului și despre corb. Iar chiar la sfârșit ne spune că Dumnezeu e mare în lucrurile mici și e mai mare în lucrurile cele mai mici.

Noi dorim, din toată inima noastră, ca bunul Dumnezeu să-i lungiască firul vieții de așa, ca să-și poată îndeplini toate planurile, și ca, rând pe rând, să nu lipsească de pe masa nici unui intelectual — ba nici de pe masa țărănilor mai răsăriți — „Biblioteca pentru clasa cultă”.

Judecătoria Blaj Secția cf.

No. 1488—1938 cf.

Extras din publicațiune de licitație

În cererea de executare făcută de urmăritorea Banca Industrială s. a. Sighișoara repr. prin Dr. Emil Pascu avocat dom. în Blaj contra urmăriților Spătăcean Nicolae lui Gheorghe și Spătăcean Ana dom. în Cergăul Mare.

Judecătoria

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Cergăul Mare circumscripția Judecătoriei Mixte Blaj cuprinse în cf. a comunei Cergăul Mare Nr. Cf. 637 Nr. top. 206, 207 casă, curte și grădină în valoare de 11.500 Lei cu preț de strigare de 8.625 Lei. Pentru încasarea creanței de 10.990 Lei capital și accesorii.

Micitațiunea se va ține în ziua de 22 Februarie 1939. ora 10 a. m. în localul Oficial cf. a Jud. Mixte Blaj.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic decât prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție în numerar sau în defecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX, 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze con-

Tipografia Seminarului Teologic gr.-est. Blaj

dițiunile de licitație (§ 147, 150, LX, 1881, Legea LX 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel oferit pentru imobil un preț mai urcat decât de strigare este dator să întregească imobilul garanția fixată conform procentului prețului de strigare la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit.

Data în Blaj, la 23 Noembrie 1938.
ss. A. BERAN dir. cf. ss. ALEXANDRU
judecător

Pt. conf.: ss. INDESCIFRABIL

1463—938 (1—1)

Cercul Comercianților din Dicioșanmărtin

Convocarea

și

ordinea de zi a Adunării Generale din 26 Februarie 1939

Domaii membri ai Cercului Comercianților din Dicioșanmărtin și jur sunt rugați a se prezenta în Adunarea Generală în ziua de 26 februarie 1939, în biroul Cercului, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea adunării.
2. Raportul secretarului.
3. Raportul casierului.
4. Raportul comitetului de cenzori.
5. Demisionarea comitetului vechiu.
6. Alegerea noului comitet.
7. Aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 1939.
8. Eventuale propuneri.

1462 (1—1)

Crescători și prăsitori de animale

„VITAKALK”

Vitamina—Calcium—Fosfor
cu vitamina D-ANTIRACHITICA în cea
eficace formă

60 la sută Cloramidonat de Calciu 21 la sută Fosfor
uscata iradiată cu raze ultraviolete, 17 la sută Fosfor
cid de Calciu, 2 la sută Amidonat de fosfor
COMPOZIȚIA Pe lângă aceste substanțe ușor
bile de calciu, fosfor, vitaminele A și B, conține
Vitamina D-antirachitică, care contribuie la
larea completă a furajului.

E un produs nou „German” care asigură
creștere sănătoasă animalelor mici. Iar cele
le dă o întărire uimitoare. Iar organismul
rezistă contra tuturor boalelor infecțioase.

„VITAKALK”

Ajută vitelor de lapte a căror producție
va majora surprinzător, iar laptele mai
țios după a 6 a zi de întrebuințare.

O primă încercare va dovedi eficiența
acestui produs pentru întărirea, dezvoltarea
îngrășarea animalelor în general: bovine,
cai, mânji, porci, porci, oi, capre,
câini, iepuri, și chiar la păsări:

Modul de întrebuințare este foarte
mic și practic.

„VITAKALK”

Poate fi comandat prin o carte
contra ramburs; 2 kgr. Lei 400 sau 3
580 numai prin administrația ziarului
Nr. 1453 (3—4)